

Anaa Anaa Gölükler Oğlağa Gitti

– İpciERDOĞAN · 03 Kasım 2021

ANAA ANAA GÖLÜKLER OĞLAĞA GİTTİ

Gözleri ışıl ışıl yanıyordu Keskin Ali'nin, eğer Kör Sülemen'in işleri rast giderse akşama yinik yiyecekler dolayısıyla kaç gündür tavuk etinden başka bir şey görmeyen kursakları bayram edecekti.

Vakit ikindiye yaklaşıyordu, askerden izine gelen komşu oğlu Feridun'un getirdiği kaçak tütünden bir sigara sardı, bir iki sallamadan sonra yanan alingirli muhtar çakmağı ile sigarasını yakıp derin bir nefes çektikten sonra ağzına ne dediği anlaşılmayan iştahlı bir türkü tutturdurdu.

Keskin Ali babası öldükten sonra kardeşiyle evlerini ayırmış dışarıdan taş merdivenle çıkılan zamanında misafir odası olarak kullanılan yüksekçe konak kendisine düşmüştü. Konak köyün yüksekçe bir yerindeydi, kapısı sokağa açıldığı için gelen misafirleri evinin içini görmüyorlardı.

Keskin Ali'nin ayakkabı tamirinden tut ki yaba, anadut, dirgen, tırmık tamiri gibi mevsimine göre elinden her türlü iş gelirdi, kendisi elli yaşlarında olsa da kahveye gitmeye utanan iki ihtiyar arkadaşı vardı, o olsun olmasın odanın anahtarlarının birer adedi onlarda da olduğu için rahatça girip çıkarlardı.

Keskin Ali lüksün odanın penceresinde duran şişedeki gazla eksiğini tamamlayıp camını sildikten sonra eline aldığı bir bez parçasıyla gaz ocağını temizlemeye başladı. Deposuna gaz ilave yaptı, "ya deliği tıkanır da sönerse" diye iğneyi de yanına koymayı ihmal etmedi. Kara saplı bıçağa işi düşecekti, güzelce eyeledikten sonra zımpara taşına sürterek iyice keskinleştirdi. O gün her nedense ihtiyarlar odaya gelmemişti, odanın kapısını çektikten sonra yiniği kaynatmak için gerekli olan hereniyi almaya evine yöneldi.

Kör Sülemen babasıyla bağ belleme yüzünden sebepsiz yere tartışmaya girince yatağı sokağa atılan üç dört yıllık evli, iki çocuklu köyün gençlerinden birisiydi. Çağıran olursa bağ belleme, amelelik, çiftçi durma gibi bilek gücü işlerle geçimini temin ediyor, şehre göç eden dayısının evinde de oturuyordu.

Her türlü işlere çağırılırdı da sadece davar çobanlığına, ya da çoban çeltekliğine (yardımcı) çağırılmazdı. Tek suçu kaç kez bu işe gittiyse diğer çobanları zamanla yoldan çıkararak koyun, kuzu, ve keçi gibi hayvanları 'canavar yeniği' gibi göstererek mideye indirmesiydi.

Köylük yerde her evin davarı olmadığı için komşuları vermez ise Kör Sülemen gibilerin kursaklarına kurban bayramına kadar doğru dürüst et düşmezdi.

Mıstının Gara Memmet dönümü hesapsız tarlaları, kapısında en az iki sürü davarı, sayısız inek, dana, at, eşek bulunan, nereden baksan her gün on kadar kişinin çalıştığı, traktörünün sabahtan akşama kadar kontağının kapanmadığı dede zengini birisiydi.

Mıstının Gara Memmet ağılda biriken davar kermesini kazıtmak için Kör Sülemen ile onun canciğer arkadaşı Salime'nin Duran'a bir gün önceden haber salmıştı. Sabah işe başlayan iki arkadaşı kuşluk yemeğine kadar ağanın hoşuna gitmek ve karşılığında bol çeşitli kahvaltı ve devamında öğle yemeği için sırtları terleyinceye kadar çalıştılar. Gara Memmet işçilerin kuşluk yemeğini bir çalışaniyla

ağıla getirdiğinde onlardaki bu cansiperane çalışmaya hayret ederken gördükleri karşısında taa soyundan beri gelen insanla eğlenmeyi devreye sokarak “ooo gençler maşallah, gursağınıza et düşmese de vallağa düşenden çok fazla çalışmışınız, buyurun sofraya afiyet olsun.”

Kör Sülemen ağzı laf yapan birisiydi, bir yandan aceleyle lokmaları atıştırıyor bir yandan da kendini beğenmiş bu ağa bozuntusuna nasıl ders vereceğini hesabını düşünüyordu. Lokmaları atıştırıp mideyi yatıştırınca kafası çalışmaya başladı, arkadaşı Salime'nin Duran'a bir kaş attıktan sonra “ağam sabahdan aşama gadar köye et dağıddığınız dilden söyleniyo. Hamdolsun kaç zaman geçdi bu paydan benim gapıya bi gram et düşmedi. Hesap ittim bobamdan ayrıldığımdan bu güne gadar hissama bi oğlak düşüyo, bana bi oğlak verirsen zararı yok etinin yarısını daha benim gibi heç vermediğin Sülemene'de vereceğam.”

Gara Memmet kafasını bir o yana bir bu yana çevirirken ‘ne düşündüğü bilinmez’ aynı anda dudakları da kendi kendine oynuyordu. Az sonra kafası yerde “veremem Sülemen'im veremem” derken uzaktan bir kaç akrabası hariç hiçbir köylüsüne et dağıttığını hatırlamıyordu. O bunları düşünürken Kör Sülemen “Memmed ağa nasıl olsa adım yinikciye, daha doğrusu hırsıza çıkmış, o zaman bende süründen bi oğlak çalarım”. Gara Memmet bir tütün sarıp yaktıktan sonra “daha benim çobanımdan bırak oğlağı, goyunun yununu yolan olmadı”. Çobanı Misto'ya öyle güveniyordu ki “ula Salime'nin Duran sende şahit ol ki bu densiz benim oğlağı çalarsa cendermiye haber itmiyecağam, yisin, gendisine benden yanı haleb hoş olsun, hodri meydan.”

Aradan bir müddet geçtikten sonra iki arkadaş ellerinin boş olduğu günün birisinde hem laflamak hem de olanları haberdar etmek için dayı diye hitap ettikleri Keskin Ali'nin odasında buluştular. Keskin Ali yanından hiç eksik olmayan iki arkadaşı Burcu Mustafa ile Çürüğün Hasan'la koyu bir muhabbete dalmışlardı. Kapıdan süzülen iki genç selam verdikten sonra müsaade alarak sedire oturup sırtlarını yastığa dayadılar. Hoş beşten sonra Keskin Ali “Uşaklar kayınnanız severmiş çay da hazır, tam vatında geldiniz” diyerek hizmet etmesi için Salime'nin Duran'a işarette bulundu.

Muhabbetti, çaydı derken vakit bayağı ilerlemişti. Kör Sülemen mevzuya girecek ama orada bulunan iki ihtiyardan çekiniyordu. Bu böyle olmazdı, durumu dayıları Keskin Ali'ye anlatmaları gerekiyordu. Çürüğün Hasan tam lafını bitirmişti ki bunu fırsat bilen Kör Sülemen “dayı sana bir şeyi diyecaak amma ortam müsait dağal” diyerek ihtiyarları işaret edince Keskin Ali, "olsun mühüm dağal, ne diyecaseniz diyin, bu iki sırdaşımdan laf çıkmaz guzularım.”

Ekinler işlenmiş, çiftçiler işlenen sapsarı bir yandan yığın yapıyor kimileride yapılan yığınları at arabasına kurdukları sal ya da kağnılarla harmana taşıyorlardı. Mıstının Gara Memmet köye getirtmiş olduğu biçerdöverle ekili olan tarlalarını işletmiş, çıkan mahsulü traktörüyle ambarına taşımış köylüsünden önce bir tabirle harmandan kalkmıştı. Tarlalarında kalan arpa buğday sapsarıları işçileri traktöre yükleyerek saman yapılması için harman yerine taşıyorlardı.

Otun çöpün kurduğu dağlarda beslenme gücünü çeken iki sürü davarı çobanlar ağaları Gara Memmet'den gelen emirle onun biçilmiş tarlalarına otlatmak için getirdiler. Günlerce sabahtan öğleye kadar tarlada otlayan hayvanlar sıcak düşünce çobanlarca getirildikleri bağlara yakın çeşmede sulandıktan sonra ikinci vaktine kadar orada yatırılıyor, serinlik düşünce de tekrar tarlalara otlatılmak için arkalarında bir toz bulutu bırakarak götürülüyorlardı.

Davar ve çobanların hareketlerini işinin uzmanı Kör Sülemen sabırla uzaktan uzağa takip ederek kendisini yapacağı hırsızlık için bilgilendiriyordu. Hesabını kitabını yaptığı günün birisinde sırtındaki heybesiyle daha davarlar tarlaya gelmeden sürünün daima iz sürerek geçtiği sapı henüz toplanmadık tarlaya gelerek kendi tarlasında çalışan Memmet ağanın tarla komşularına çaktırmadan herhangi bir sap yığınının yerinden kaldırarak orasını kendisi sığacak kadar eşti. Eştiği yere girdikten sonra kenara koyduğu saptarı üzerine örterek pusuya yatıp sabırla sürünün oradan geçmesini beklemeye başladı.

Beklediği fırsat uzun bir bekleyişten sonra ayağına geldi. Davar sürüsü tam üstünden geçerken aceleyle kavradığı gibi bir oğlağı daha” me e e” dedirtmeden al aşağı etmesiyle hayvanın boynuna keskin bıçağını vurması bir oldu. El ayak çekildikten çok sonra ‘canavar yiniği’ yaptığı oğlağı heybesine yerleştirip köyün daha doğrusu Keskin Ali dayısının odasının yolunu tuttu.

Gecenin bir yarısı olmuş gaz ocağı yana yana üzerindeki herenide kaynayan oğlağı neredeyse pişirme noktasına getirmişti. Oğlağın yanında yenecek ne varsa bu işleri iyi beceren Salime’nin Duran çok önceden üşenmeden tek tek hazırlamıştı. Üç arkadaş gelmişten geçmişten dem vururlarken bazen gülüyorlar bazen hüzünleniyorlar, hüzünlenince de sigara içmeyi ihmal etmiyorlardı.

Kaynayan etin buharı, yanan sigaraların dumanı lüksün parlak ışığını loşlaştırıyor, yanan gaz ocağının sesi onlara ninni gibi geliyordu. Ara sıra gözleri kapanıyor açmakta güçlük çekiyorlardı.

Alığın Osman kahveden gece evine dönerken komşusu Keskin Ali’nin odasının pencere perdesinden dışarıya ışık sızdığını fark etmesiyle meraklanıp yolunu o tarafa çevirdi. Kapının zembeleğini kaldırıp içeriye süzüldü. Ortada bir gaz ocağı ve onun üzerinde kaynayan bir hereni gözüne çarptı. Az sonra başını kaldırdığında horultuyla uyuyan köylüsü üç kafadarı fark etti. Bu fırsat hiç kaçarmıydı, gaz ocağını söndürdükten sonra herenidekileri oradaki bir kaba koyduktan sonra evinin yolunu tuttu.

Sabah gün doğmadan uyanan Kör Sülemen durumu anlayınca acele ile arkadaşlarını derin uykularından uyandırdı. Az sonra kendisini toparlayan Keskin Ali “yeğenlerim olsa olsa bu bizim puşt Osman’ın işi, gün çavmadan basın kümesini”.

Geceleyin koca oğlağı tek başına mideye indirip karın ağrısından bağı zar zor tutan Alığın Osman’ın sabahın köründe anasının “geh gülü gülü, geh gülü gülü” diyen sesiyle yataktan fırlaması bir oldu. Yaptığının karşılıksız kalmadığının farkına varmasıyla pencereden kafasını uzatarak olanlardan habersiz hindilerini arayan anasına “ANAA ANAA GÜLÜKLER OĞLAĞA GİTTİ ANAA” diye bağırma başladı.

oğlak = keçi yavrusu

hereni = küçük kazan

ERDOĞAN ÇALIŞKAN 03 11 2021 GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN KESİTLER.